

У л а с н

Сердженнен салькнд, чини сүүдрт
Сургъулян дасдж, суудж амрлав...
Седкл тусен энъкр күүктэгъән
Сө. онърадж, чамаг кедләв.

Теньгрин оддуд нанла чирмдлә,
Толгъагим илдж бүүчрмүдчи наадла,
Иньгүдин күүндврин ганцхи герч
Итклтә мөнък, уласн биләч...

Дәәнд йовджагъад, чамур ирләв.
Дурта иньгән теврдж үмсләв,
Утхар зурдж кōрсичи эрәлләв,
Уласн чамдан неригъән белгилләв.

Кесг джилмүдт үүрмүдән геесн,
Кōорк, сәәхн уласн чамурн
Онъгичи үзхәр золгъдж ирүв.
Онъгрсн цагин йовдл санув.

«Менд ирвч!» —гисн бәәдлтәгъәр
Манъхагъад тедүкнәс үзгәдж
нәәхлвч,

Танъгъч тортснд, эзичи ирснд
Талвадж, сарсадж чи кōкрвч.

Ганцар ургъсн уласиг эргәд
Газр бӯтәдж цецгәс шавшна
Ханмджта джиргълин сәәхн айст
Хамтхасн болгънчи байрәдж биилв.

Давсн оли джилмүдин эргәд
Дүмбр күүки иньгән гееләв.
Санатъан бичә зов, уласн,
Шинәс зүркндм дурн ирв!